İSMAİL ERİCEKLİ (Devamla) – Sözlerime burada son verirken, 2007 yılı Hazine Müsteşarlığı bütçesinin ülkemiz için hayırlı olmasını diliyor, saygılarımı sunuyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Sayın Ericekli'ye teşekkür ediyorum.

AK Parti Grubu adına ikinci konuşmacı, Aksaray Milletvekili Ali Rıza Alaboyun.

Sayın Alaboyun, buyurun. (AK Parti sıralarından alkışlar)

AK PARTİ GRUBU ADINA ALİ RIZA ALABOYUN (Aksaray) – Değerli Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarım; Avrupa Birliği Genel Sekreterliği 2007 mali yılı bütçesi üzerinde Grup adına söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Avrupa Birliği Genel Sekreterliğimizin Değerli Genel Sekreterimize, bürokratlarına da teşekkür ediyorum, çünkü, bu süreç içerisinde çok önemli görevler üstlendiler. Onların derin bilgileri ve kurumsal hafızaları olmasa, herhâlde bu konuda pek başarıya ulaşamazdık diye düşünüyorum.

Ben, konuşmamı, genelde Avrupa Birliği ve Kıbrıs üzerine odaklandırmak istiyorum.

Arkadaşlar, bildiğiniz gibi, 1974 Barış Harekâtı'ndan sonra ilk kapsamlı anlaşma, 1977 yılında Sayın Denktaş ve Makarios arasında imzalanan Doruk Anlaşmalarıdır. Bu Doruk Anlaşmalarının temelini, iki bölgeli, iki toplumlu bağımsız Kıbrıs Devleti oluşturur. Bundan sonraki bütün Birleşmiş Milletler görüşmesi de bu temel üzerine devam etmiştir. Bu, Türkiye'nin savunduğu en güçlü tezdir ve Rumlar bu tezi o zaman kabullenmişlerdir.

1983 yılında, biliyorsunuz, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilan edildi. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin ilan edildiği tarihe şöyle bir dikkatinizi çekmek istiyorum: O zaman askerî yönetim var, 12 Eylülün askerî yönetimi ve 6 Kasım 1983'te seçimler yapılmış. Seçimlerden tam dokuz gün sonra, 15 Kasım 1983'te, askerî yönetim, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni kurdurmuş, 24 Aralık 1983'te de Özal Hükûmeti güvenoyu almıştır. Yani, öyle bir şey yapmışlardır ki, sivil otoriteye, sivil inisiyatife hiçbir şey bırakmadan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kurdurulmuştur. Belki bu sivil inisiyatife bırakılsaydı, bunun neler getirip neler götüreceği, uzun vadede neler yapılacağı, diplomasi alanında ne tür adımlar atılacağı düşünülerek bir karar verilebilirdi, fakat, o zamanki askerî yönetim bunu sivillere bırakmamıştır. Böyle bir ortam içerisinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kurulmuştur ve o günün şartlarına bakarsanız, Sayın rahmetli Özal'ın da buna büyük tepki gösterdiğini görürsünüz, fakat, millî bir dava olduğu için, o zamanki atılan bütün imzalara Özal imza atmak durumunda kalmıştır, fakat, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Kuruluş Bildirgesi'nde bir ifade vardır, der ki: "Bağımsızlık ilanının iki eşit halk arasında ortaklığın bir federasyon çatısı altında yeniden kurulmasını ve sorunların çözülmesini engellemeyip kolaylaştıracağını söyler, yani, bir anlamda da Doruk Anlaşması'na atıfta bulunur, yani, bağımsızlık mantığıyla tezat teşkil eden bir bildiridir bu ve Rumlar ve Yunanlılar, Türkiye'nin politika değişikliğini alırlar, bütün dünyada Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türkleri aleyhine kullanırlar bunu ve orada "Türkler ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti çözümden yana değildir." diye genel bir kanaat oluşur.

Değerli arkadaşlar, AK Parti iktidara gelene kadar hiçbir siyasi parti sorumluluk ve yetki üstlenmemiştir Kıbrıs konusunda. Bunun de en büyük nedeni, ülkemizdeki bazı şahinlerin siyasetçilerimizi kuşatması, baskı altına almasıdır. Herhangi bir siyasi lider Kıbrıs konusunda bir adım atacak olsa her zaman ya vatan hainliğiyle suçlanmıştır ya Kıbrıs'ı satmakla suçlanmıştır ya da "ver kurtulcu" diye suçlanmıştır. Maalesef, bu nedenden dolayı siyasetçiler bu ateşten gömleği giymemişler, konuyu tamamen Denktaş'a ve onun çevresindeki şahin danışmanlarına bırakmışlardır ve izlenilen politika da tamamen istikrarsız bir politikadır.

1995 yılında Gümrük Birliği konusunda bir şeyler aldığımızı savunduk, fakat, bir taraftan da, Gümrük Birliği alırken, Rumlarla müzakerenin yolunu açıp Londra ve Zürih Anlaşmalarının içini boşalttılar. O zaman kimler iktidardaydı, gerekli arşivlere bakmanızı tavsiye ederim.